

MALI LIS

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste

Casella Centro 37

ali pa: via Goppa 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista.

«Mali List» — C. C. Post.
Ena letna 10 lir
Enjizica (Dr. Pr.)
Enjizica 5 lir
Četrt leta 3 lire
Odg. urednik Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 24. aprila: Jurij. — Sobota, 25. Marko. — Nedelja, 26. — Ponedeljek, 27.: Cita. — Torek, 28.: Vitale. — Sreda, 29.: Robert. — Četrtek, 30.: Marij.

MALE NOVICE.

Za potujčevanje Slovencev.

Goriški Legi nazionalne so podarili trgovec A. Orzan 30 lir, šolski nadzor-
nik Rubbia 10, trgovec Pascual-Ulrich
20, poslanec Franc dr. Marani 15 lir.

1600 letnica.

Tako starodavnih obletnic je malo. Letos, ko pišemo 1925, je preteklo 1600 let, odkar je zboroval vesoljni cerkveni zbor v Niceji. Bilo je torej leta 325. Takrat se ni bilo v Cerkvah razkola. Vzhod in Zapad sta bila edina v priznanju enotne cerkvene oblasti. Papež Pij XI. je letos v svojem pismu na kardinala Taccija o proslavi 1600 letnice nicejskega zbora zapisal tudi sledeče apostolske besede: Naša iskrena želja je, da bi 1600-letni spomin nicejskega zbora pripomogel k temu, da bi vzhodni narodi, ki so po razkolu še ločeni od rimske Cerkve, pozabili na vse, kar jih loči od nas, in bi na vse, kar jih loči od nas, in bi zahrepeneli po verski edinosti z nami.

Angleži v Palestini.

Po končani svetovni vojni je Palestina ali Sveta dežela prišla pod vrhovno oblast Angležev. Angleži bi radi sedaj spravili tja Jude iz celega sveta. In res se veliko Judov seli nazaj v deželo, ki jo je Bog nekoč obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu. Iz Poljske se selijo že v takem številu, da se republika boji, da bodo vse zlate (nove poljske cekine) znesli v Kanaan. Angleška vlada je ustanovila Judom v Jeruzalemu tudi visoko šolo. To zimo se je peljal lord Balfour iz Anglije v Palestino k slovesni otvoritvi novega vseučilišča. Zdi se pa, da angleška politika ni vseč ondotnim Arabcem in kristijanom, ker so Balfourja zelo sovražno sprejeli. V Damasku, kamor se je tudi peljal pogledat, so celo napadli hišo, kjer se je nastanil. Kaže, da bo Palestina trd oreh celo za vlade vajene Angleže.

Konec Harema.

Zadnji časi so prinesli take spremembe, ki bi jih kdaj prej niti sanjati ne bili mogli. Med izginjajočimi napravami so tudi take, ki kar radi vidimo, da jih ni več. Vse ženske sveta so vesele ob novici, da je Turčija odpravila mnogoženstvo, harem, in s tem tudi žensko suženjstvo. Druge države, kjer je suženjstvo še doma, bodo Turčiji kmalu sledile. Komisija, ki je izdelala nove določbe za ureditev družinskega prava, je odredila, da sme imeti v Turčiji mož le eno ženo. Zakon z več ženami je dovoljen le v izjemnih slučajih, če more mož navesti posebne tehtne vzroke. In tudi tedaj mora imeti posebno sodniško dovoljenje.

Nova vlada v Franciji.

Po Herriotovem padu je skušal najprej sestaviti novo vlado Briand. Za sedaj se mu ni posrečilo. Nato se je lotil dela predsednik državnega zbora Painlevé (izg. Penlvé), ki je imel več sreče in je po daljših pogajanjih sestavil vlado. Tako je sedaj Painlevé ministrski predsednik, Briand pa zunanji minister. Za finančnega ministra je Caillaux (Kajò), zelo razupit nasilnež, ki je bil med vojno celo zaprt, češ

Peklenski stroj se razpočil v cerkvi Klanje v Bolgariji

Bolgarija je tista nesrečna dežela, kjer se nacionalisti in boljševiki koljejo na življenje in smrt. Nacionalisti pobijajo poslance in časnikarje kmečke in komunistične stranke, oni pa pokončavajo imenitne osebnosti iz nasprotnega tabora kakor gosenice. Ni več nobenega usmiljenja, nobenega krščanskega čuta, vsa dežela je postala kakor pekel in gnezdo smrtnega sovražstva. Strašen zgled, kam vodijo nauki nacionalizma in nauki komunizma.

Napad na carja Borisa.

Dne 14. aprila se je car Boris vozil v avtomobilu iz Orhanije v Sofijo. Ko je prišel do mesta Alaba Konak, so iz zase-
de pričeli nanj streljati. Kraljevo spremstvo je na strele takoj odgovorilo s protistrelom. Enega od napadalcev je ranilo. Od kraljevega spremstva sta bila ubita kraljev lovec, tajnik Ilčev, ranjen je bil sofer, ki je sedel poleg carja, ki je sam vodil avto. Takoj ko so padli prvi strelji, je car Boris obrnil avtomobil in se odpeljal nazaj v Orhanijo in se potem od tam, ko je vojaštvo in orožništvo preiskalo pot, vrnil v Sofijo. Napadalcu so bili revolucionarji, ne ve se pa, ali so naravnost imeli namen ubiti carja, ali so morda čakali na kako drugo odlično osebo.

Poslanec Georgijev ubit.

Isti dan, ko je bil napaden car, so revolucionarji ubili generala Georgijeva, poslanca vladne stranke. Uboj se je izvršil v glavnem mestu Sofiji, a morilca sta zbežala.

Zalovanje.

V stolni cerkvi sv. Nedelje so ubitemu poslancu priredili žalno slovesnost. Navzoči so bili skoro vsi ministri, mnogo poslancev, generalov in drugih do-

da je hotel izdati domovino. Menda pa se dobro razume na denarne reči in upajo, da bo rešil državo iz sedanje denarne stiske. Vprašanje pa ostane, če bo senat hotel novi vladi zaupati. Videli bomo v kratkem.

Petje se kaznuje.

Dne 11. marca lanskega leta se je peljalo nekaj hrvatskih kmetov z vlakom iz Pazina proti Pulju. Dva izmed njih sta med vožnjo prepevala hrvatske narodne pesmi. Sprevodnik, trd Italijan, ki ne razume nobene hrvatske besede, je poklical orožnike in dal kmeta aretirati, češ, da sta pela protidržavne pesmi. Vse dokazovanje, da sta pela čisto nedolžne narodne pesmi, ni nič pomagalo; orožniki su ju odvedli v sodne zapore v Rovinju, kjer so ju pridržali šest dni, nakar so ju pustili. Kmeta sta bila na zaslišanju in predlagala štiri priče. Dne 28. m. m. sta kmeta dobila poziv na sodišče v Pulju; tam ju niso nič zaslišali niti povabili njunih prič, ampak so ju zgolj na izpovedbo italijanskega spre-
vodnika obsodili vsakega na 6 mesecev ječe in 250 lir globe.

Star novomašnik.

Francoski admiral Malcor, ki je bil mnogo let poveljnik pomorske postaje v Biserti, je bil te dni posvečen v mašnika. Z njim vred je prejel mašniško posvečenje neki bivši višji častnik-invalid, kasneje odvetnik v Nancyju. Admiral Malcor je imel v Tunisu velika posestva, ki jih je vsa podaril cerkvi.

stojanstvenikov. Revolucionarji so na tajno na cerkveni kupoli pripravili za-
boj streliva z navito uro, takozvani pek-
lenski stroj. Ko je ura dotekla, se je strelivo užgalo z groznim pokom, posulo kupolo in pretreslo vse stene cerkve. Med občinstvom v cerkvi je nastala strašna zmešnjava. Ubitih je bilo približno 150 oseb, mnogo pa ranjenih. Mrtvih je 9 generalov in 4 poslanci. Ministrski predsednik Cankov in par tovarišev so tudi dobili male rane in praske. Tako velikega bombnega napada skoro ne ve zgodovina.

Maščevanje.

Cankov, ki je že prej poklal oholi 16 tisoč Bolgarov, se je takoj vrgel zopet na čine maščevanja. Na stotine oseb so takoj zaprli, prepovedali vse shode in zборе. Ponoči ne sme živ krst na cesto brez pismenega dovoljenja, časopisi morajo molčati o vseh nadaljnjih dogodkih, tuje časnikarje so zapodili proč, da ne bi poročali v Evropo, kaj se godi tam. Baje vlada zaprte ljudi pokončuje ponoči v zaporih.

Nov uboj.

Isti dan, ko se je zrušila cerkev, je bil od revolucionarjev ubit tudi brat pok. Georgijeva Vstrelili so ga, ko je stopil iz neke kavarne.

Splošna revolucija.

Listi domnevajo, da je bil splošen načrt, začeti revolucijo sredi aprila. To revolucionarno delo so predvsem podpirali ruski boljševiki, v Bolgariji sami pa so komunisti in zemljeradniki (kmečka stranka) radi sprejeli ponujeno pomoč in začeli krvav boj proti krvavi vladi. Kje in kako se bo to končalo, se danes ne more vedeti.

SE ENKRAT.

Za Ljudsko pratiko imamo oddati še štiri dobilke. Ker se na prve številke niso oglašili, objavljamo danes nove številke in sicer: 715, 4312, 2883, 3029. Ako se v 14 dneh nobeden ne oglasi, zapadejo dobilki v korist uprave Malega lista.

Ne gre vkup.

V Firencah so že delj časa zborovali zastopniki Italije in Jugoslavije, da bi se pomenili o medsebojnih razmerah obeh držav, posebno pa o ravnanju s pristaniščem na Reki in Sušaku. Italija pa je baje stavila tako velike zahteve, da jugoslovanski zastopniki niso mogli pristati nanje, ampak so se odpeljali domov. Vidimo, da s to ubogo Reko ne gre pa ne gre naprej, ker se nočejo tako „zgljhati“, da bi eden jedel, drugi pa na mizo nosil.

Častiljiva starost.

Na veliko soboto popoldne je umrla v Ljubljani gospa Marija Paulin, mati gosp. profesorja botanike in ravnatelja botaničnega vrta g. Alfonza Paulina. Pokojnica je bila rojena leta 1825., bila je letos stara ravno 100 let.

Stoletnica železne ceste.

Letos bo sto let, kar je bila sezidana v Evropi prva železnica s parno lokomotivo. V mislih imamo železno cesto iz Stoktona v Darlington v severni Angleški. Služila je samo za prevažanje tovorov. Za osebni promet je prišla v porabo tri leta pozneje.

MIHEC: V Bolgariji pa teče kri,
da b' gnala ml'nske kamne tri.
Slovanski brat pa kam stoji
in se nesreči še smeji.

JAKEC: Ko bi bili vsi Slovani
v dejanju dobri kristjani,
bi se med sabo res ljubili
in ne Evropi v posmeh služili.

Da bi bilo kaj takih.

Zadnji veliki vihar v Trnovskem gozdu na Goriškem je podrli orjaško jelko. Spodnji del debla v dolž. 8 m so poslali ladjedelnici v Tržič. Hlod je meril 8.60 kubičnega metra in je tehtal z vozom vred 51 met. stotov.

BELEŽKE.

Kdo je kriv. Ko je prišla v Evropo vest o strašnem razpoku streliva v cerkvi sv. Nedelje v Sofiji, o kateri poročamo na čelu lista, znašlo se je vse evropsko časopisje edino v obsodbi takega dejanja. Kdor ima le še sled krščanskega mišljenja v sebi, ali vsaj nekaj naravnega sočutja, bo vsak rekel, da se tako ne dela. Komunisti in drugi bolgarski revolucionarji so s tem pobjem le dali svojim nasprotnikom dobro orožje v roke. Cankov, krvoločni morilec lastnih državljanov, je v očeh evropskih nacional-kapitalistov opravičen in lahko nadaljuje svoje tatarsko klanje. — Toda ne pozabimo, da niso le komunisti krivi. Krivda je na obeh straneh. Nacionalisti pridigajo kri, komunisti pridigajo kri: ali je potem čudo, da kri teče? „Zgrabiti s silo“ je učila že tudi „Edinost“ miroljubne Slovence. Ni se niti v naglici spomnila da iz zlih nauk prihajajo zla dejanja. Zato pravimo: Primum purgare! (Najprej očistiti). Sčistiti nauke in nazore, pomesti v glavah stoletno navlako. Ko bo v glavah čisto in jasno, bodo tudi dela drugačna.

Kako bi zaklela. — To gre po glavi stari guvernantki „Edinosti“. Rada bi preklela „Goriško Stražo“, pa se boji greha.

Rad bi strašansko zaklet,
ne vem pa, kako bi začel.

Kar naravnost pa se ne sme imenovati tisti črni... Ni olikano. Reci „naj te vzame sam tisti črni“ bi bilo pa že grešno. Zvita glava si pomaga; takole jo zasuč: „Prokletstvo leži na „Goriški Straži“. Vidite prebrisano butico: „Edinost“ ni zaklela in vendar prokletstvo leži. Zdaj je „Straža“ „pana-na“, dokler se hvalevredno ne podvrže in prosi odveze pri narodnem papežu v Trstu.

Edinjaši v sramoti. Edinjaši navajajo pogosto besede predsednika češke republike, Masaryka, znanega filozofa. Edinjaši ga častijo za svojega patrona. Minoli teden je Masaryk izjavil takole: „Verstvo je obsežnejše ko npravnost. Katolicizmu jaz nisem nasproten. Pač pa sovražim indiferentizem, brezbriznost in liberalizem v verskih zadevah. V prvi vrsti naj bo vsak program jasen“. Tako jih je brenil po „šobah“.

Kako je s politiko

Za novo zvezo.

V zadnjem času so začele prihajati v javnost razne vesti, iz katerih se da sklepati, da se snuje zveza držav Srednje Evrope ob reki Donavi kot nadomestilo nekdanje habsburške Avstrije. Kaj je na tem?

Francija in Anglija.

Pripomniti moramo najprej, da Angleži in Francosi že med svetovno vojno nikakor niso želeli in pričakovali popolnega razpada nekdanjega cesarsko-kraljeve Avstrije. Vedno so ji molili oljkovo vejico miru, samo če bi hotela mir skleniti sama zase in se ločiti od Nemčije. Da je navzlic temu prizadevanju staro cesarstvo razpadlo, krivi so bili avstrijski narodi sami: Nemci, ker so hoteli vedno huje daviti in ponemčevati druge narode, Slovani pa zato, ker so se hoteli na vsak način zavarovati za bodočnost pred nemškim nasiljem.

Francoska in angleška politika ni imela smisla za slovanske zahteve. Njihov nacionalizem uči, da ima v vsaki državi le en sam narod vse pravice, drugi narodi pa mu morajo pokorno služiti ter se udano pofrancoziti v Franciji, poitalijančiti v Italiji, ponemčiti v Avstriji, porusiti v Rusiji itd. Ker avstrijski Slovani niso kazali ponižnega veselja, se ponemčiti, ampak so raje gledali razsulo ponemčevalne države ter mislili nase, so jim Francozi in Angleži to celo zamerili. Na srečo so zgodovinski dogodki s toliko silo šli preko Evrope, da se Francija in Anglija nista mogli ustavljati ter sta z žalostnim srcem podpisala razkosanje habsburškega cesarstva. Pri tem ne smemo pozabiti pokojnega Wilsona, ki je bil osebno naklonjen zahtevam malih narodov. Tudi on je do zadnjega računal, da se bo dalo cesarstvo rešiti, vendar je zahteval narodom večjo avtonomijo. Trapasti avstrijski generali in nemški birokratje so te zahteve odbijali in tako sami zapetili konec.

Nove države.

Zadnji dnevi oktobra in prvi dnevi novembra l. 1918. so prinesli narodom Avstriji osvobodjenje od nemškega jarma. Cesarske dežele so se tako-le razdelile: Iz Češke, Moravske, Šlezije in in severnih delov Ogrske se je ustanovila Češko-slovaška republika; Nižja in Gornja Avstrija, Salcburška, večji del Koroške in Štajerske so pripadle avstrijski republiki z glavnim mestom Dunajem; ogrska ravan ob Donavi in Tisi je ostala Madjarom; del slovan-skih dežel (Koroške, Štajerske in kranjske), Hrvaška, južni deli ogrske ravni, Bosna s Hercegovino in delom Dalmacije, vse to se je združilo s srbskim kraljestvom v novo Jugoslavijo;

vzhodni del Ogrske (Erdelj) je pripadel Rumuniji, Trst, Reka in Primorje ter Zadar v Dalmaciji pa Italiji. Galicijo so dobili Poljaki.

Obdonavje.

Reka Donava, ki je od mesta Passau na Bavarski meji vse tja do Črnega morja plovna za velike ladje, veže večino dežela nekdanjega cesarstva. Reke so sploh najcenejše ceste za veliki trgovski promet. Zato so tudi Čehi skrbeli, da so svoje državne meje potisnili do Donave in so si v bivšem Požunu, ki se zdaj zove Bratislava, uredili veliko obdonavsko pristanišče. Poleg Čehov so na Donavo vezani še sledeči narodi, oz. države: Avstrija, Ogrska, Jugoslavija, Rumunija in Bolgarija. Te države imajo mnogo skupnih gospodarskih slikov in koristi. Nove državne meje so jim zelo v nadlego. Zato že od vsega početka mislijo, kako bi se rešili teh sitnosti, ne da bi spet morali starega cesarja nazaj klicati.

Mala ententa.

Prvotno so Čehi skušali dobiti v roke ozek pas dežele od Bratislave do hrvaške meje. Tako bi postali sosedje s samo Jugoslavijo in si odprli pot do morja na Reki. Ta načrt jim je prikrizala največ Italija. Nato so Čehi osnovali zvezo treh obdonavskih držav: svoje, jugoslovanske in rumunske. Ti zvezi so nadeli ime «mala ententa» (ententa pomeni sporazum ali zveza) v nasprotju z zvezo, ki jo imajo velike države Anglija, Francija, Italija. Namen male entente je bil najprej preprečiti povratek cesarja Karla, drugič pa gojiti stike med članicami. Imeli pa so Čehi še drug namen, o katerem so molčali: hoteli so pripraviti pot novi zvezi obdonavskih držav, v kateri bi bili tudi Avstrija in Ogrska, a glavno besedo bi imeli Čehi.

Stvar gre naprej.

Velike države Anglija, Francija in Amerika so bile naklonjene češkemu načrtu. Francozi ničesar bolj ne žele, da se ob Donavi zopet osnuje močna, velika država, ki bi bila njihova zaveznica proti Nemčiji. Poseben misel imajo Angleži. Odločno pa bo nasprotovala Italija. Italijanski kapital si hoče podvreči balkanske dežele. Če se pa osnuje ob Donavi močna državna zveza, bo zmagala ona ter se razširila čez ves Balkan.

V zadnjem času pa prevladuje francoska politika in italijanska ostaja bolj v ozadiju. Prišlo je že tako daleč, da so velike države kar naravnost poslane opomin državam ob Donavi, naj sklenejo med seboj tesnejšo zvezo. Obeta se v kratkem tudi posebna konferenca, na kateri se bo govorilo o ti zvezi.

Med prizadetimi narodi vedno bolj pojenjuje prvotno nasprotstvo. Sedaj,

ko so vsi Slovani z državnimi mejami zagotovili varnost pred nacionalizmom Nemcev in Madjarov, bodo pripravljani, pogajati se z njimi o tem, kar je vsem skupno. Madjari so pa tako stisnjeni od vseh strani, da bodo novo zvezo radi sprejeli. Avstrija je zvezi naklonjena, le borila se bo s Čehi za

prvo besedo v zboru.

Zelo verjetno je torej, da bomo v prihodnjih letih gledali: važne politične dogodke na ozemlju nekdanjega cesarstva. Da bi le bilo vsem ljudstvom v resničen prid in v pomirjenje Evrope!

Prvoboritelj v pravi luči.

Bravci vedo, da so nas zavezniki Jadranske banke hudo obrekli in smo tujali zato zadoščenja. Čakali smo do torka, kakor smo zadnjič povedali. Toda zadoščenja nam niso dali. Kaj naj storimo? Prosta pot je do sodnije. Toda srce nam ne da, da bi klicali Slovenca brata, čeravno je hudoben, pred drugorodnega sodnika. Pač pa smo dolžni, da odkrijemo par kampionov, kdo in kakšni, da pokažemo njihovo veliko poštenje.

Eden izmed mnogih zgledov.

Zelo zanimivo je pismo, ki ga je poslal bivši poslanec Šček Virgil dne 13. marca 1925. državnemu poslancu Josipu Wilfanu, v katerem ga vprašuje, kako je porabil ljudski denar. Pismo se glasi:

„Velečenjeni gospod poslanec!

Kakor Vam je znano, doživimo 6. aprila obletnico državnoborskih volitev, a še vedno niso dokončani in potrjeni računi. To pa vsekakor ni prav.

Skupni volivni odbor, v katerem sta bili enakoštevilni zastopani obe stranki, je med požrtvovalnim ljudstvom nabral precej tisočakov za volivno kampanijo. Ta svota se je razdelila za volivne pododbore za Goriško, za Istro in za Tržaški. Ti pododbori so upravljali izročeni denar in 14 dni po volitvah so morali položiti račun o upravljanju. Goriški pododbor je storil svojo dolžnost, revizorji so našli račune v redu. Istrski pododbor je tudi izvršil svojo dolžnost, dal je račun in nadzorstvo je račune odobrilo. Samo tr-

žaški pododbor, kateremu ste Vi glavna oseba, računov še ni sklenil in jih ni predložil v odobrenje.

Glavni volivni odbor, v katerem sta bili obe stranki, je dogovorno mene odločil, da pregledam račune. Jaz naložene dolžnosti nisem mogel storiti radi Vaše nemarnosti, da se mi izrazim.

Z ozirom na to, da poteče skoro leto dni, odkar bi Vi morali položiti račune, a še vedno tega niste storili, z ozirom na to, da na vsa pisma ne dobim nikakega odgovora, Vas prosim v rakomandiranem pismu, da storite svojo dolžnost. Kaj bi reklo tržaško ljudstvo, ko bi vedelo za tako Vaše ravnanje? Ali bo še zbiralo denar, ako se tako upravljajo z nezmerno žrtvijo nabrane vsote?

V upanju, da boste končno vendarle izvršili svojo dolžnost, bivaam z odličnim spoštovanjem Šček Virgilij.

Ali ste se čuli kaj takega?

In to od poslanca, ki ga je ljudstvo izvolilo. Danes polagajo račune ministri in mežnarji, le mi smo tako nesrečni, da moramo trpeti pod absolutizmom ene osebe. Kdo je dal denar? Ljudstvo v Gorici, v Brkinih, na Krašu, na Tolminskem, v Istri in drugod: od stotinke do stotinke so zbirali, od lire do lire. Vsi drugi so položili že račune: Besednjak in Bitežnik, Gabršček in celo Vratovič, samo Wilfan misli, da smo še vedno v srednjem veku.

Prosimo računov, potem pridemo z drugimi reči.

ZANIMIVOSTI.

Po 54 letih pred oltar.

Mlad angleški delavec je šel pred 54 leti v Ameriko, pustivši nevesto doma. Nekaj časa sta si še dopisovala, potem pa je on prenehal. Poročil se je, postal je bogat. Žena mu je umrla, šel je domov in je zvedel, da ga nevesta še čaka. Odbila je razne ponudbe in je čakala samo njega. Tako ga je to prevzelo, da jo je še enkrat zaprosil za roko. Poročila sta se in ona je stara 70 let, on pa nekaj več. Šla sta nato oba v Ameriko na njegov dom.

Star iznajditelj.

Tomaž A. Edison je obhajal v minulem mesecu 78-letnico rojstva na

svojem domu v Fort Mayers, Fla., v polni življenjski čilosti. Pri tej priliki je povedal časnikarjem, da je v zadnjem času odmeril spanju več ur kakor doslej. Zdaj spi dnevno po šest ur, medtem ko je prej spal le po štiri ure na dan in mu je štiriurno dnevno spanje popolnoma zadostovalo.

Za zdravje in dolgo življenje

SVEŽ ZRAK PODNEVI IN PONOČI. HRANI SE KAKOR PRIRODA ZAHTEVA. PO DELU MIR, PO MIRU ZOPET DELO. ŽIVI TREZNO, BOJ SE ALKOHOLA, KI JE NAJVEČJI SOVRAŽNIK. SPRIJAZNI SE S ČISTO MRZLO VODO. BORI SE PROTI VSAKI STRASTI.

...

PODLISTEK

Dekle z Močevja

Sedaj je pa Helgi pošla potrpežljivost. «Kaj pa naj bi z menoj!» je vzkliznila razburjena. «Ti vendar veš, Hildur, da sem le uboga bajtarska hči, in to se ni najhujše».

Obe mladi dekleti sta se izmuznili neopazno iz hiše in kmalu sta sedeli na vozu. Helga je vodila voz in ni čuvala konja, temveč je pogladila v dir. Obe sta molčali. Hildur je sedela in gledala Helgo. Videlo se je, da se nad njo ne more dovolj načuditi in da bolj misli nanjo, kot na kaj drugega.

Ko sta prišli v blizino posestva, je Helga predala vajeti Hildur. «Sedaj se moraš sama peljati tja, Hildur, in govoriti z Gudmundom. Čez nekaj časa pridem jaz za teboj in bom povedala zgodbo o nožu. Ne smeš pa omeniti z

nobeno besedico, Hildur, da sem te jaz sla iskati».

Gudmund je sedel v hiši v Nerlundi poleg matere Ingeborg in je govoril z njo. Nekoliko proč je sedel oče ter kadil. Videti je bil zadovoljen in ni spregovoril besede. Bil je gotovo mnenja, da bo sedaj šlo vse, kakor more, in njemu ni treba posegati vmes.

«Rad bi vedel, mati, kaj bi rekli, ko bi dobili Helgo kot snaho», je rekel Gudmund. Mati Ingeborg je dvignila glavo in z odločnim glasom odgovorila: «Vsako snaho bom sprejela z veseljem, če bom le vedela, da te ima tako rada, kot mora žena ljubiti svojega moža».

Komaj je to pregovorila, so zagledali Hildur, Erikovo hčer, ki je baš zapeljala na dvorišče. Takoj nato je vstopila v hišo in je bila vsa drugačna kot sicer. Ni vstopila v sobo na svoj navadni, samozavestni način, ampak je bilo skoro

videti, kot da hoče ostati pri vratih kakor beračica.

Vendar je stopila naprej ter podala roko materi Ingeborg in očetu Erlandu. Nato se je obrnila h Gudmundu.

«Rada bi govorila s teboj par besed».

Gudmund je vstal in šla sta v čumna-to. Ponudil ji je stol, a ni sedla. Bila je vsa zardela od zadrege, počasi in plaho so prihajale besede preko njenih ustnic: «Bila sem — — — da, mogoče je bilo pretrdo, kar sem davi rekla».

«O, tako nenadoma smo te s tem napadli», je rekel Gudmund. — Bila je še bolj rdeča in osramočena.

«Bolje bi morala premisliti. Lahko bi — — — naj bo — — —».

«Je že najbolje tako, kot je, Hildur. Ni več treba govoriti o tem; toda lepo je, da si prišla».

Pokrila si je obraz z rokami, globoko je zasopla, da je bilo podobno ihtenju, nato pa je zopet dvignila glavo.

«Ne», je rekla. «Ne gre. Nočem, da bi me smatral za boljše kot sem. Nekdo je prišel k meni ter mi povedal, da si nedolžen. Svetoval mi je, naj hitim sem, da bo zopet vse poravnano. Ne bi ti smela povedati, da vem o tvoji nedolžnosti. Zakaj potem ne bi toliko upošteval, da sem prišla. Sedaj pa ti rečem: zeleda bi, da bi sama prišla na to misel. Pa ni bilo tako. Vendar sem ves dan hrepenela po tebi in zeleda, da bi moglo zopet biti vse dobro med nama. Pa naj bo, kakor hoče; hočem ti povedati samo to, da se veselim, da si nedolžen».

«Kdo ti je to svetoval, Hildur?» je vprašal Gudmund. — «Tega ne smem povedati».

«Čudim se, da kdo ve. Oče je baš sedaj prišel od zupana. Brzjavil je v mesto. In prišel je odgovor, da so z našli pravega krivca».

(Konec prihodnjic)

Poziv slovenskemu ljudstvu.

Prijeli smo od sotrudnika z dežele sledeči poziv, ki ga rade volje priobčujemo. Dokaz je, da smo na pravi poti in da ima „Mali list“ krepke korenine v inzečah našega ljudstva.

Slovinci!

„Mali list“ je bil ustanovljen z namenom da bo tudi nižje ljudstvo imelo glasilo, v katerem bo lahko izražalo svoje misli in želje. In tako se je zgodilo. A ljudem, ki niso imeli čiste vesti, ni bilo to prav; zagnali so krik: „Kaj pa je tebe treba bilo?“ Ni jim bilo všeč, da bi jim kdo odkrival karte in mešal v njihovem loncu. Iz narodno-kapitalističnega tabora so kričali: „Ta list ni naroden!“ Komunisti so trdili: „Ni za delavca!“ Fašistovski glasilo v slovenskem jeziku je vpilo: „Protidržaven je!“ Slovensko ljudstvo pa se je vključilo vsemu nasprotovanju oprijelo glasilo, ki zastopa njegove pravice in koristi.

Naša dolžnost.

„Mali list“ ne spada med take, kateri imajo razne zahrbtnje podpore od vlad, bank in kapitalistov, da potem zagovarjajo njihove koristi. Zato pa je dolžnost naš revežev, da svoje glasilo sami vzdržujemo in podpiramo, da bo vsekdar neodvisen in prost na vse strani, da bo lahko vsekdar odkrival resnico na desno in na levo. Mi nočemo politične diktature! Mi hočemo, da imajo tudi kmetič in delavec glas pri odločevanju o javnih gospodarskih in političnih rečeh. Zato pa moramo vstrajno podpirati svoje glasilo „Mali list“, da postane velik in močan.

Zbirajte doneske.

Vsak zaveden bravec naj daruje za „Mali list“ svoj prostovoljni dar. Kdor ima malo, kaj malega, kdor pomore več, kaj več. Vsak vinar pride prav in se obrača zopet v korist tistemu, ki ga daruje. Trgovci, podpirajte „Mali list“ s prodajanjem. Kmetje, naročite se nanj; če ste že naročeni, pridobite še druge, da se bodo naročili! Delavec, čitaj „Mali list“ in presodi, da je ravno tako tvoje glasilo kakor kmetovo!

S tem pozivom otvorimo podporni sklad za razširjenje „Malega lista“. Živel „Mali list“. Le pogumno naprej po pravi poti!

Jurca.

Darovi: A. Jurca 10.— lir; N. N. 1.60.

Upravništvo se zahvaljuje za ta poziv, ki prihaja iz ljudstva samega. Z ozirom na narastle tiskarske stroške je poziv prišel o pravem času. S hvaležnostjo se pozivu pridružimo in bomo objavljali v listu vse poslane darove.

Naša pošta.

Ljubinj. Prepozno dospelo.

M. C. Topolc. Obrnite se na „Konzulat S H S“ Trst, Piazza Venezia 1.

Vabilo na javni ples. Mali list ne bo ljudi gonil na ples, ker ples ni kulturno delo. Kar z bobnom jih skličite. Pametnim ljudem pa svetujemo, naj gredo raje k popoldanskemu blagoslovu v cerkev.

Beltschitsch. Prijeli smo Vaš protest proti pačenju jezika z nepotrebnimi tuji besedami. Strinjamo se z Vami. Mi se trudimo vse povedati kar moč po slovensko. Zato nas patajo s „škodljivci“, „strujarji“, „razdiralci narodnega dela.“ Vedite, da ravno nacionalistični kričarji kvarijo domači jezik deloma celo s premislekom. So taki med njimi, ki hočejo slovenski jezik vničiti; pravijo, da dokler bodo Slovenci govorili čisti domači jezik, bodo zmerom preveč klerikalni; za to treba jezik potujiti, da se množici oteži pot do izobrazbe.

Klanec. Vdova bi morala narediti prijavo na naslov prefektore do 24. IV.

Gozdna postava o sekanju, kolikor je nam znano, volja se stara avstrijska.

GOSPODARSTVO

Kmečko-delavska zveza

Proti davku na kmetijske hiše: dva rekurza.

Prvi rekurz.

Povedali smo že, da so proste hišne davke vse kmetijske hiše in stavbe, ki služijo samo kmetiji in kjer ni drugih dohodkov, kakor samo iz kmetije, torej ne iz obrti, iz trgovine. Tako govori laški zakon.

Kaj pa se godi?

Godi se, da pošiljajo navzlic jasnemu zakonu davčni uradi pozive na konkordat. Mnogi kmetje so se odzvali pozivu, šli na davkarijo ter se „zglihali“ za hišarino ter podpisali konkordat.

Kaj je treba storiti?

Utok (priziv, rekurz). Kako? V rekurzu je treba povedati, da so ti tega dne pod to in to številko sporočili, koliko so ti hišnega davka odmerili; nadalje povej, da poznaš zakon iz leta 1877. od 6. junija; povej, koliko je oseb v družini, koliko imaš pravih sob, koliko približno imaš zemlje. Rekurzu priloži prepis posestne pole ter izjavo župana, da si kmetovalec in da služi hiša edinole kmetijstvu.

Kako se sestavi rekurz?

Oggetto: Imposta sui fabbricati nell'anno 1925.

Ricorso di (ime, priimek).

All'Ufficio DISTRETTUALE DELLE IMPOSTE DIRETTE di (Kraj)

Il sottoscritto (ime, priimek), (di) fu (očetovstvo) di (kraj), (hšt., občina) presenta ricorso contro l'avviso d'accertamento da Codesta Ufficio emessa nei di lui riguardi e notificatogli il giorno (dan vracitve) N.o... motivando come segue:

Il fabbricato colpito coll'imposta è da considerarsi a sensi all'art. 8 della legge 6 VI 1877 del regolamento per l'imposta sui fabbricati rurali, poichè esclusivamente dedicato a tale scopo ed abitato solo dal proprietario manuale coltivatore dei propri terreni e quindi va esente permanentemente dall'imposta.

La sua famiglia è composta di..... membri.

La casa ha..... camere, e possiede circa ha..... terreni.

A corredo del presente reclamo il sottoscritto allega:

- 1.) Copia del foglio di possesso.
- 2.) Dichiarazione del sindaco che attesta che il proprietario è agricoltore e che questa casa serve esclusivamente per l'uso agricolo.

(Podpis).

Drugi rekurz.

Mnogi kmetje so že sklenili konkordat za hišni davek, pa le pomotoma, ker postavbe niso poznali. Tudi v tem slučaju napiši rekurz. Evo, kako se rekurz spiše.

Oggetto: Ricorso delle imposte dirette sui fabbricati.

Spett.

R. AGENZIA delle IMPOSTE DIRETTE di (Kraj).

Il sottoscritto possidente di... N. di... comune... fu citato dalla R. Agenzia delle imposte dirette in... con l'atto del... 1925 di comparire nel suddetto Ufficio per stipulare il concordato delle imposte sui fabbricati.

Il sottoscritto accettò dopo lungo trattamento il concordato delle imposte

presentatogli per l'anno 1924 Lit.... per l'anno 1925 e i 10 successivi annuali Lit.... perchè non conosceva le relative prescrizioni di legge del 6 giugno 1877 N.o 3864 art. 8, che esonerano gli agricoltori dalle imposte sui fabbricati, quando, come avviene nel caso presente:

La casa con gli accessori è di proprietà del agricoltore.

1.) Tutto il fabbricato serve esclusivamente per abitazione della famiglia che attende a lavorare la propria terra;

2.) per ricovero del bestiame che viene allevato col raccolto del detto podere.

3.) per custodire le raccolte annuali, gli attrezzi campestri che servono per lavorare il modesto possedimento agricolo;

4.) Il proprietario non esercita oltre l'agricoltura nessuna industria e non ha nella propria casa nessun inquilino, perciò considera che è stata commissura ingiustamente l'imposta sui fabbricati;

In base alle sopradette spiegazioni il sottoscritto prega codesta autorità di annullare l'accordo stipulato, esonerando la casa di tasse secondo la legge del 6 VI 1877 N.o 3864 art. 8 dalle imposte sui fabbricati.

(Podpis).

Cene žita v Italiji.

Naše ljudi najbolj zanimajo žita, ker mora ogromna večina našega ljudstva kupovati ako ne pšenico, pa pšenično moko, koruzo itd.

Cene so dosegle pred dvema meseci višek, od tedaj pa so začele padati, ker ni visoka cena odgovaljala pravim gospodarskim razmeram in ni mogla špekulacija vzdrževati visokih cen. Cene so začele padati predvsem v Ameriki, ki je za trg z žiti merodajna. V Italiji se ne moremo spoznat z znatnega popusta na cenah, ker se kurz lire še ni ustalil. Nekoliko so pa tudi cene v Italiji padle. Cene so danes približno sledeče (v Milanu na vagone):

domača pšenica	L. 150—160
inozemsk pšenica	» 160—170
koruza	» 100—192
oves	» 106—108
rž	» 125—135
ječmen	» 150—155
moke (v Milanu):	
pšenična 00	L. 235—255
» 0	» 230—235
» 1 flore	» 210—215
koruzna	» 115—122

debela	L. 88—91
drobna	» 86—88
koruzni	» 95—100

Cene živine in krme v Italiji.

Živina: Cena debelim volom se nekoliko dviga, teletom nekoliko pada, ker jih pride zelo mnogo iz Jugoslavije, prašičem pa cena odločno pada. Trgovska zbornica, v Milanu zaznamuje sledeče cene za kg. žive teže:

voli 1. vrste	L. 6.40—6.90
voli 3. vrste	» 3.50—4.90
krave 1. vrste	» 5.60—6.40
krave 3. vrste	» 3.00—3.90
teleta 1. vrste	» 7.80—9.00
teleta 3. vrste	» 5.80—6.60

prašiči od 180 kg. L. 8.30 živi in 9.55 mrtvi.

Krma (seno in slama) je v Italiji znatno dražja nego pri nas, v splošnem stane seno 45—60 L., slama 20—30 L. za q.

Cepito prašiče proti rdečici. Kmetovalci, napravite potrebne korake pri domačem županstvu, da organizira skupno cepljenje Vaših prašičev proti rdečici. Kmalu bo nastopil čas, ko bo začela bolezni razsajati. Pomaga samo cepljenje, a mora biti izvršeno predno prašič oboli.

Prijave obrtnikov, trgovcev in drugih tvrdk. Glasom kr. dekreta z dne 4. januarja t. l. št. 29 se morajo nanovo prijaviti vse tvrdke (trgovci, obrtniki, zadruge). Prijave se predložijo pri domačem županstvu, na sedežu trgovskih zbornic pa pri ondodni trgovski zbornici (tvrdke iz Gorice pri Trgovski zbornici v Gorici, tvrdke iz Trsta pri Trgovski zbornici v Trstu itd.). Vse podeželske tvrdke se priglasijo torej pri domačem županstvu, kjer dobe tudi potrebne tiskovine. Prijave se morajo predložiti do 30. t. m. Kdor ne predloži prijave, bo kaznovan z zneskom 20 do 800 L., kdor pa predloži potrjeno prijavo bo kaznovan z zneskom ne manj kot 400 L.

Vse nove tvrdke morajo predložiti prijavo tekom 15 dni po ustanovitvi (zadruge, družbe) ali otvoritvi poslovanja (posamezni trgovci in obrtniki).

Semenj v Sežani 14. aprila. Prignanih je bilo 300 glav goveje živine; cena 4.50 do 6 lir kg žive teže. Konj 250; cena 1000—3000 lir glava. Prašičev 400; cena 50 do 120 lir glava. Kupčija srednja.

Za reško deželo. Uradni list v Rimu „Gazzetta Ufficiale“ je objavila odlok o izterjavanju davkov na reškem ozemlju, v kolikor so zaostali iz prejšnje vlade pa do 31. decembra 1924. Zaostanki, katerih skupna vsota ne presega 200 lir, se v celoti odpišejo; od zaostankov, ki znašajo nad 200 lir, a ne presegajo 1000 lir, se odpiše 60%; od zaostankov do 2000 lir se odpiše 50%; od zaostankov do 3000 lir se odpiše 40%; od zaostankov do 4000 lir se odpiše 30%; od zaostankov do 5000 lir 20%. Zaostanki nad 5000 lir se morajo plačati v celoti. Dajatve, ki pripadajo krajevnim oblastem, se morajo plačati v šestih dvomesečnih obrokih.

Po čem je lira?

Dne 15. aprila si dal al! dobil:
za 100 dinarjev — 39.30 L.
za 100 č. kron — 72.35 L.
za 100 fr. frankov 127.50 L.
za 100 avstr. kron — 3.43 st.
za 1 dolar — 24.35 L.
za 1 funt — 116.90 L.

Privatna klinika

D. Cicero

v Postojni

izvršujejo se vse kirurške in notranje operacije

vsa električna zdravljenja
Žarki X.

Cerkvena umetnost - Dober tisk
NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Posebnost svilenih parametrov in tipk za mašnike - Zastave
— okrasni iz metala, srebra, zlata, svečniki, i. t. d. —
Zahtevajte ilustrirani katalog!

Kaj nam z dežele pišejo

Vrh pri Grahovcu.

(Izlet v Emavsi). Lepi solnčni popoldan Velikonočnega ponedeljka je. Škoda bi bilo danes doma ostati, ko se nam nudi tako lepa prilika za izlet. Z izletom obiščemo tudi društveno prireditev Vrhovskega društva, ki danes prvič nastopa od ustanovitve sem.

Ker pa pravijo, da človeku ni dobro samemu biti, se manj pa hoditi, zato sem dobil tudi družbo, pa hajd na lepi «Črvov Vrh», ki je sicer malo znan naši daljni okolici, a je prav hvaležen izlet tja gor. Nudi se ti jako lep razgled po celi Baski dolini, tam spodaj se beli vasica Grahovo in Koritnica, tam bolj visoko vidimo slovito Črno prst in zasneženi Porezen, bolj v ozadju pa se drži naš velikan Krn. A tudi tostran proti Idriji se nam nudi lep pogled v lepi probujajoči se pomladi.

Ogledamo si prostor za prireditev. Fantje in dekleta so ga lepo okrasili, da izgleda kot nekaka dvorana. Pa tudi hiša, kjer so dobili udeleženci zelodena okrepčila, je bila okusno okrašena, da so nam te urice kaj hitro potekle. Udeležencev je bilo precej. Posebno so prvačili Ponikovec, St. Vidkogorci in Pecani. Z druge strani jih je bilo manj, ker je bila ta dan tudi veselica v Zakojci.

Kakšna je bila prireditev sama? Bilo je več deklamacij in igra trodejanika, «Begunka». Pogrešali smo petja. Vemo, da v Vrhci skoraj ni mogoče prirediti stalnih pevskih vaj, pri nadaljnjih prireditvah pa, bi svetovali «Danici», da bi od drugod dobili kak pevski zbor. Nekaj novega, nam je bila Gregoričeva deklamacija «Slovo». Bila je uprizorjena po Belè-tovi priredbi in je bila podana naravnost pohvalno. Tudi drugod naj bi uvedli take lepe uprizorjene deklamacije. Deklamacija «Vprašanje in odgovor» je bila tudi dobra. Igra «Begunka» je bila v naših krajih menda prvič igrana v Vrhci. Ne bomo se spuščali v podrobno kritiko posameznih igralcev, rečemo samo, da od igralcev, ki prvič nastopajo na odru in še brez posebnega vodstva nismo smeli boljše pričakovati. Vsi igralci in igralke so častno resili svoje vloge. Posebno se nam je dopadla mati zaročenca: Ivan sam, kakor tudi begunka, in še par drugih. Upamo, da bode vrla mladina, nadaljevala započeto delo in nas kmalu zopet povabila na kako novo prireditev. Zadovoljni smo se vračali proti domu zvečer, veseli, da se je Vrhovcem posrečila prva veselica tako dobro da jim moramo častitati. Le po tej poti naprej do cilja. Bog živi! — S —

Iz ŠKRBINE.

V slovo prijatelju. Dragi Lojze! Ni minilo osem dni ko si bil zdrav in krepak med nami, in že te je neizprosna bela zena ugrabila iz naše srede. Upognila te ni vojna vihra, kljuboval si na frontah sovražnim granatam — a zdaj Te je nagloma spravila smrt v prezgodnji grob. Kar ne moremo se sprijazniti s to mislijo. In vendar Te ni več med nami. Počivaj v miru v ljubi domači zemlji! Žalujemo prijatelji.

Iz PODGRADA v Istri.

Z ozirom na dopis «Malega lista» z dne 10. 3. 1925. ter na izrecno prošnjo tukajšnjega gosp. maršala kr. karabinierjev par besed v pojasnilo.

Res sem bil podpisani poklican dne 23. 3. 1925. na tukajšnje orožniško postajo, kjer me je g. maršal vprašal da bi li jaz vedel kdo pošilja listom članke iz Podgrada, ni pa res, da me je pri tej priliki ozmerjal kakor omenja Mali list z dne 10. 4. 1925.

Grli Anton, župan.

GORIČE pri Divači.

Glede na dopis, o škodi, ki da se dela nekim sirotam po njivah, prejeli smo drugi glas, ki vse one navedbe zanika. Trdi tudi, da mimo one njive ni druge poti, kakor da se vozi čežnjo. poti, kakor da se vozi čež njo.

Iz VREM:

Kot izreden dogodek za našo faro moramo sporočiti bralcem Malega lista to, da je bila naša prostorna cerkev za velikonočne praznike pri vsakem opraviilu nabito polna. Kajti novica, da bo za te praznike nastopil prenovljen pevski zbor, ni privabila le faranov v večjem številu, temveč smo opazili tudi nenavaden obisk ljudi iz sosednjih far. Pa je pevski zbor svojo nalogo tudi častno rešil, čeprav se je nekaj skujanih, dasi dobrih glasov, že vnaprej veselilo poloma (ki bi ga pa ne bilo tudi brez profesorjev). Po izjavi najstarejših faranov še ni vremenska cerkev odmevala tako ubranega petja. Zahvala gre v tem slučaju članicam Mar. družbe zlasti, in pa podjetnim ter nečastihlepnim fantom, s katerimi imamo še močne načrte. Le s pogumno vztrajnostjo na delo!

TOMAJ.

Pred nedavnim časom smo čitali v «Edinosti», da prodaja naša posojilnica svojo hišo. Mi nimamo sicer nič proti temu, vprašamo se samo, čemu jo prodaja, in zakaj ne uraduje v isti? Člani, pazimo, da ne sedemo na limanice Vranu in Grbcu!

ROJAN.

Slovenska Dekliška Marijina Družba v Rojanu priredi v svojem domu (vico d. Rose 13) v nedeljo 26. maja ob 5. popoldne veselico v prid prvoobhajancev slovenske ljudske šole v Rojanu s sledečim vspeedom: 1) «Vestalka», drama v 5 dejanjih; 2) «Mile Jere», burka v 1 dejanju. — Darovi se hvaležno sprejemajo.

Tiskarna Spazzal.

MALI OGLASI

BIK 21 mesecev, teža 6 kvintalov, za pleme in za mesnico, švicarske pasme, se proda. — Naslov: Pregelc, Erzeli.

HRANILNICA IN POSOJILNICA v št. Petru na Krasu odda v najem dva prostora poleg Zadržne hiše, pripravna za skladišče lesa. — Ponudbe z navedbo najvišje ponudne cene pismeno do 30. aprila 1925. na: Jakob Čeligoj, Gradec 1. p. S. Pietro del Carso. — Pojasnila o obsegu prostorov v tajnistvu Zadržne.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrdka Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

Sveto pismo

Izšel je prvi del, ki obsega 4 evangelije in dela apostolov. — Prevedli iz grščine dr. Pečjak, dr. Snaj, dr. Jerš. — Krasna slovensčina.

Cena: vezana v platno franko poštne 20.— lir, v imitirano usnje z zlato obrezo 25.— lir, hrbet v usnje, platnice v imitirano usnje, zlata obreza 35.— lir. — Narochi se v «Katoliški knjigarni» v Gorici.

Nove šmarnice

Pred 1. majnikom izide knjiga o Mariji. Razdeljena bo v 31 poglavij, tako da bo služila tudi za šmarnice. — V Mariboru so se šle nove «Šmarnice». — Narochite knjigo v «Katoliški knjigarni» v Gorici.

Katoliška knjigarna v Gorici

Mentova hiša.
Medmestni telefon 253.
Tekoči račun na pošti 11-543
in pri Zadržni zvezi v Gorici.
Knjigarna, papirnica, svečarna, zaloga devocionalij. — Na debelo in na drobno.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzjavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Ptuj, Sarajevo, Split.

Centrala v Ljubljani

Delniška glavnica in rezervni zaklad: 60.000.000 dinara

Bavi se z vsemi bančnimi posli. — Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v Lirah in v Dinarjih po dogovoru. — Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne pušice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12.50 in od 14^{1/2} do 16 ure.

SEMENA

detelje, sočivja in cvetlič Velika izbira cvetlič za vrto, sobane i.t.d. Čebulči dalij, tuberoz, begonij, gladioli i.t.d.

Zemlja in gnojila v več vrstah.

Cenik brezplačno. — Odlikovano cvetličarsko in vrtnarsko podjetje

M. GERMAN - TRIESTE

Via Michelangelo Buonarroti 718 - prodajalna Via Roma 3, Tel. 12-49

Zobozdravniški ambulatorij

Zobotehnik

Milutin Godina
TRST

Via Genova št. 13 prvo nad.
od 9-1, od 3-7
— ob nedeljah od 10-12 —

ALOJZI POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lasna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.

Knjigarna in papirnica

J. ŠTOKA-TRST

Via Milano 37

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

Lastna knjigovoznica.

Založba Vedeža, Kleinmayerjeve ital.-slov. slovnice, slov.-italijanskega in ital.-slovenskega slovarja. — Ima v zalogi vse najnovejšje slov. knjige.

Zobotehnični ambulatorij

Egidij-a Schifflin-a

Trst, Via Settefontane št. 6, I. nadstr.

: je odprt nadalje kakor doslej :

čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z Veliko premijo, diploma in Zlato svetinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Kadar kupovati čevlje, prejši preudari h komu greš. V Trstu, v ulici Caprin čaka nate Forcessin. Šiva trdno in močno, daje fino in cenó.

Slovenci! Kupujte samo pri Forcessinu!